

suuga: „Sedda põrgo-mängi on furrat mulle mele-aiguseks ning kahjuks läksitanud!“ Ja kaks, kolm korda ütles ta wandudes, fudda ennemine fölk oma piisut warra olleks ärra lautanud, kui sesuggust önnetust sullase küles näinud. „Ja fui mul potti täis öbbe-rohba olleks, tahhalsin lahkel meeles sedda ärra anda, kui sullase wigga se läbbi külest lähheks!“ Mõnda lahhepes tüdrut sullase teotust ja aru! Wis mäks kandsid némad aige tappa, pañid tedda sängi ja püütid ömblisko wörguga merrejooksmist finni panna. Hints jäi lingo, ja usiustas perrerahwas sullase arõtimise jures tedda opis ärra. — Kui las ennast üksi leidis, wöttis ta ammasteaga lingo paelast finni, näris obhelikko katki ja pöggeneb, oh sedda önne! seal, kus ta ni paljo piina olli kannatanud; ta läks teele ja sündis teisel öhtul kuñinga jure tagasi. Minnes föimas ta enda ruimalust ja Reinowadderi pettust. — Agga kuñinga wiha sūttis pöllema, kui ta Hintsi önnetust kuulis; ta ähwardas üllekohtuse rebbasele mörtsuka surma, laskis silmapilgul oma nõumehhed kofko aeluda ja küssis nende läest: mis nuhtlust nurjatumale piddi mööstetama? Kui nüüd igagalt poolt ilka enam sünd Reinowadderi peale tööteti ja uusi kaebamisi awwalikkuks tehti, seal ütles Irmabbe määr: „Ehk sul sün kuñinglikkus lohtus paljogi issandaid wöib olla, kes Reinowadderile ullaust sõwivad, siiski ei kohhi seadust möda, legi primehhe õigust enne kahhantada, sunni tedda kolmatorda

lohto ette on kutsutud. Peaks tema ka kolmanda kutsmise vasto töökuma, siis on lohtul seadust möda lubba, tedda ilma järrelkuulmata ukla mõista.“ Ja kuñingas ütles: „Ma kardan, et legi teie seast ehiam ei usulda temale sõnumid wia. Kellel on teie ulgas üks ülleliig silm, ehl sesuggune kassotkas, mis pauko ei pölgva? Kes tahhab furjateggia rebbase pärrast lehha, terwist, ning ello lautada?“ — Määr ütles: „Suur kuñinga-ißand, wallitsege mind se ammetile; mul ei ole sul ülleliig silma eggia malkatartmata kassotat, ei fa enam fui üls ainus ello, siiski tahhan röömoga teie läsko täita ja Reinowadderi järrel minna; sago fest siis mis saab. Kas tahhate awwalikult mind senna sata, wai pean ma otsego juhtumise kombel tema jure minema?“ — Kuñingas vastas: „Minge fudda isse tahhate, agga toge tedda seie! Teie ollete oma förwaga fölk kaebamised kuulnud ja teiste kassoriade luggo silmaga näinud, sellepärrast wadake ette, et teile middagi sähherdust önnetust ei sunni. Irmabbe ütles: „Julgest tahhan siis teele minno, ja teie sate miñoga rahkul ollema.“

Kui määr teed läies Kurjasünnituse mõisa sündis, ietus Reinowadder naise ja lastega ulse ees, murro pingi peal ja westis maggu soost juttu. Määr ütles: „Terre öhtust, waña lel, Reinowadder! Teie ollete üls wägga öppetud, mõistlik ja tarik mees, agga meie paneme sedda fölk imels, et teie kuñinga kutsumist pölgate ja üsna narruks pafiete. Ets teie ariva weli,